

Proč Hawkins?

Není třeba přestupovat na jiný autobus. Jiná duchovní učení, které jsou na nižší úrovni pravdivosti, vás donesou, tam, kam vás dle jejich úrovně jsou schopné donést. Ale když chcete jít dále, musíte přestoupit na další autobus, aby vás dovezl do dalšího cíle. A když náhodou chcete jít do úrovně Osvícení, pak DRH učení vás tam také dovede. Výhoda toho, když studujete učení DRH je to, že není potřeba přestupovat. Čili učit se nové koncepty, výrazy a pojmy.

Dr. Dávid R. Hawkins, M.D., Ph.D. dosiahol najvyššiu možnú úroveň vedomia v doméne zobrazeného, ináč nazývané **Osvietenie**.

1) Tým, že čerpá z **vlastných** skúseností, je zrejmé, že jeho overený postup vedie k cieľu.

2) Tým, že dosiahol Osvietenie, **správne** ukazuje duchovnú cestu ľuďom, na ich úrovni a podľa ich zámeru, a to až po samý koniec ich cieľa.

3) Tým, že dal **do súvisu** biologickú reakciu tela s vedomím, vytvoril nástroj na rozlišovanie pravdy od nepravdy, a sprístupnil ho verejnosti pomocou **kineziologického testu** (= metódou svalového testovania).

4) Tým, že bol psychiater, teda exponovaný rôznorodým úrovňam vedomia pacientov a zaujímali ho ľudské vlastnosti a emócie, tieto **zoradil** podľa ich vplyvu na človeka a jeho okolie a napísal návod, ako sa nežiaducich vlastností a emócií zbaviť. Vytvoril '**Mapu Vedomia**'.

PREČO NAŠA SKUPINA?

5) Konáme podľa motta: „Orientácia a oddanosť tejto skupiny je k učeniu Dr. Dávída Hawkinsa. Zámerom tejto skupiny je slúžiť ako nástroj najvyššej duchovnej Vôle, mať príležitosť byť v kruhu rovnako zameraných a podporovať **zvyšovanie si vedomia** v mene služby Bohu, svojej Bytosti a ľudstvu – a to **týždennými On-line stretnutiami** so štúdiom materiálov.

6) Ponúkame snáď ľahšie štúdium materiálov, nakoľko existuje iba limitovaný počet prekladov a to nie vždy významovo správnych! Veríme, že **my vystihujeme** originálny význam a ospravedľujeme sa a prosíme o odpustenie, ak tomu tak nie je. Z láskou ďakujeme.

MOHLO BY VÁS ZAUJÍMAŤ?

7) Kto bol Dávid R. Hawkins, MD, Ph.D. (1927 – 2012)?

8) Projev od pani Susan Hawkins ze vzpomínkové slavnosti na Dr. Hawkinse z r. 2012.

K bodu 1)

Skutočnosť, že sme späť v tomto svete, dnes a tu a v tele znamená, že sme pre uspokojenie ega znovu a znovu zapredali duchovnú pravdu. Ale v tomto živote o tom začíname mať pochybnosti. V tomto živote si hovoríme, stálo to za to? Stojí nám za to odoprieť skúsenosť božej prítomnosti za všetko, čo vydolujeme z nášho ega? Odpoveď vlastne iba stojí na viere. Nie na skúsenostiach, nie na dôkazoch. Proste nemáte nič, na čom môžete stavať, že vzdať sa potešení ega by bolo lepšie riešenie ... Na základe viery, na základe učenia nejakej entity, {čo je Dr. Hawkins}, ktorá prešla celou cestou a hovorí vám, že konečný výsledok, prežívanie Boha, je tak neuveriteľná, je úplne neopísateľná ... Všetky potešenia ... všetko hrabanie, citové a materiálne ... celého ľudstva... sú ako smietka v porovnaní s Božou prítomnosťou. Nič nie je ani v rovnakej doméne. Preto ste žiadaní obetovať to, s čím ste teraz v pohode v nádeji, že vstúpíte do inej domény... (z lekcie Február 2002, disk 2).

K bodu 2)

Na miesto babráni se s výplody svých představ, {což jsou představy, myšlenky, ideje, pocity, atd.} by bylo víc prospěšné tyto pocity zlikvidovat odhalením jejich původu, kterým je zdánlivost vnímání. (Z knihy „I“, 2003, str. 399.) Anebo pocit zlikvidovat tím, že se ztotožníte se stavem stále přítomné subjektivity... Nakonec odhalíte své vnitřní Já-Bytí.

K bodu 3)

Dítě se narodí s neviností nenaprogramovaného vědomí. Do tohoto nepopsaného vědomí vkládá společnost programy, podobně, jako se do počítačového hardwaru vkládají aplikace. Tento způsob má však jednu křiklavou závažnou závadu. Neexistuje, a tedy není k dispozici program, který by potvrdil pravdivost anebo nepravdivost instalujících se nových programů, tak jako je to i s počítačovými viry. Dítě, {ako aj dospelí} nevinně věří všemu, co se mu řekne. Nehlídané vědomí dítěte se takto stává kořistí kolektivní nevědomosti, nesprávných informací a celé škály mylných názorů, které po tisíciletí ruinovali schopnost lidstva být šťastnými. Toto programování se vlastně ani nedalo vykorigovat, protože doteď neexistoval způsob na otestování pravdivosti věcí, kterými je dětská mysl programovaná. Jednoduchý kineziologický test okamžitě odhalí pravdu – a to u politiků, u duchovního učení, vinu či nevinu obžalovaného, lhářů, nepoctivých spolupracovníků, a podobně. (Z knihy „The Eye of the I“, str. 50).

K bodu 4)

Vytvoril logaritmickú stupnicu úrovní Vedomia, ktorým priradil hodnoty od 1 do 1000, čím umožnil ľahšiu orientáciu v ľudských vlastnostiach a emóciách. Zvýšenie si vedomia, čo i o pár čísiel, má obrovský pozitívny dopad na študenta a jeho prostredie. Úrovne pod 200 nepodporujú pokojný život, ani jednotlivca ani spoločnosti, a prejavujú sa rozličnými neduhmi, ako napríklad chronickými chorobami, náladovosťou, nespokojnosťou, výbuchmi hnevu a podobne. Do hodnoty pod 200 ide o ľudí, ktorí bojujú s emóciami, pretože ich tieto emócie vlastnia. Ľudia na úrovni 200 takisto s emóciami bojujú, ale majú silu a zámer ich začať prekonávať a pripojiť sa k nejakej skupine, ktorá im to umožňuje. Během doby, kdy to všechno probíhá, budete stále zdravější, s menším úsilím budete úspěšnější,

spokojenější a schopnější skutečné lásky. Najvyššiu úroveň, 1000, mali Ježiš, Budha, Krišna a Zoroaster.

K bodu 5)

Motto EN: „This group is aligned with and devoted to the teachings of Dr. David Hawkins. The intent for the group is to serve as a vehicle of Divine Will, an opportunity to keep holy company, and support our advancement of consciousness in service of God, the Self and mankind.“

Motto CZ: „Orientace a oddanost této skupiny je k učení Dr. Davida Hawkinse. Záměrem této skupiny je sloužit jako nástroj nejvyšší duchovní Vůle, mít příležitost být v kruhu stejně zaměřených a podporovat zvyšování si vědomí ve jménu služby Bohu, své Bytosti a lidstvu.“

K bodu 6)

Z diel Dr. Dávida Hawkinsa z originálov v angličtine, využívajúc poznatky z osobných účastí na stretnutiach v mestách Spojených Štátov (Sedona, AZ, Prescott, AZ, Cottonwood, AZ, Los Angeles, CA) s Dr. Hawkinsom, zvolna preložil do slovenčiny Julu, ktorý, na základe svojho obmedzeného stanoviska (každé stanovisko je obmedzené subjektivitou a je dobrovoľné), vybral, rozkúskoval a vložil očíslovanie viet, so zámerom snáď ľahšieho štúdia originálnych textov a ich limitovaného počtu oficiálnych a nie vždy významovo správnych prekladov. Pritom verí, že vystihuje originálny význam a ospravedlňuje sa a prosí o odpustenie, ak tomu tak nie je. Z láskou ďakuje. {Julove dodatky v takejto zátvorke alebo „Julo voľne“}. Samozrejme že každý preklad, aj Julov, vnáša do prekladu nežiaducu subjektivitu. Ak ste schopní čítať anglické originály, čítajte ich!

K bodu 7)

Kdo byl David R. Hawkins, MD, Ph.D. (1927 – 2012)?

Byl vědec, spirituální učitel, filozof, ale především psychoanalytik světového formátu, který navázal na práce Carla Junga a Sigmunda Freuda a po 20ti letém výzkumu přišel s pracemi o výzkumu lidského Vědomí.

Je autorem řady vědeckých a duchovních publikací, knih, CD, DVD a přednáškových cyklů. Nositel Nobelovy ceny Linus Pauling byl spoluautorem jejich knihy Orthomolekulární Psychiatrie. Dr. Hawkins přednášel po celém světě, včetně Westminsterského opatství, na univerzitách v Argentině, Notre Dame a Michiganu, Fordham University a Harvard University i v Oxfordu v Anglii. Měl výroční přednášky v Landsbergu na University of California a Medical School v San Francisku. Byl také konzultantem zahraničních vlád při plnění mezinárodní diplomacie a pomáhal při řešení dlouhodobých konfliktů, které byly hlavními hrozbami pro světový mír.

K bodu 8)

Projev od paní Susan Hawkins ze vzpomínkové slavnosti na Dr. Hawkinse z r. 2012.

S Davidem jsme měli nádherný život. Potkali jsme se na lekci tance stylu „country western“ a nikdy jsme spolu nepřestali tančit – tančili jsme na parkovištích, v obchodech s potravinami, restauracích i v ordinacích lékařů! Jako manžel byl David velmi laskavý, starostlivý, milující a srdečný. Vždycky bral do úvahu mé pocity. Věřil mému úsudku. Když jsem řekla: „ Nevím, co mám dělat, Davide“. Řekl mi, „Jen použij svůj selský rozum, Suzi.“

Měl nakažlivý smysl pro humor – nemohla jsem se nesmát, kdykoli se on smál. A někdy se smál zdánlivým tragédiím, protože pro něj byl svět dost komický. Jeho humor mě přenesl přes cokoliv. To platilo i během jeho posledních dnů. Říkal věci jako: „Všechno je opravdu docela jednoduché – ale je těžké to objevit!“ A v jednu chvíli, když jsme si mysleli, že umírá, náhle se probudil z hlubokého spánku a zeptal se: „Kdo zemřel? Znal jsem ho?!“

Život byl s Davidem zábava – nikdy jsem nevěděla, co by tak mohl vymyslet! Jeden rok mi dal na vánoční dárek letenky do Mexika, abychom se mohli jít podívat na velryby.

Nejjednodušší věci mu dělaly radost – sedět ve svém křesle, dávat si kávu, zdřímnout si s kočičkami, sdílet páteční noční posezení při konzumaci ryb s přáteli, nosil své oblíbené staré manšestry. Na vzhledech mu nezáleželo, protože věděl, kdo a co je zač. Miloval všechna zvířata, domácí i divoká. Miloval stromy a nenechal by mě uříznout větev stromu, i kdyby se opírala o dům. Jen stavěl kolem stromu.

David byl vždy v modlitbě a žádal o poznání boží vůle pro jeho život a mít moc ji uskutečnit. Poslední věc, kterou dělal v noci, když ležel v posteli, bylo, že se modlil za lidi a zvířata, o kterých věděl, že mají potíže.

Tohle je Doktor, se kterým jsem žila. Samozřejmě, že lidé měli vlastní představy o tom, jaké to bylo s ním žít. Jedna žena se mě zeptala: „ Jaké to je žít s osvícenou bytostí, která vám dokáže číst myšlenky? “ Řekla jsem, „ Kdyby mi mohl číst myšlenky, tak bych měla v domě nový koberec!“

Lidé chtějí vědět, jaká byla jeho poslední slova. Až do úplného konce mi říkal: „Co potřebuješ, abych udělal?“ Tuhle ležel, tak fyzicky slabý, v posteli, ale chtěl být nápomocný ostatním. Říkal: „měl bych něco dělat – co můžu udělat?“ Jeho celý život byl takový. Cítil se naplněný a šťastný, že může být nápomocen.

Neustále pracoval na všech úrovních k polepšení lidstva. Jeho život byl zasvěcen pomáhat druhým a snaze pozvednout lidstvo – jako jednotlivce i jako celek.

Všechny bezpodmínečně miloval. To jej občas dostalo do problémů, protože věřil špatným lidem; viděl u všech jen dobrou stránku, včetně těch, kteří ho chtěli opravdu jen využít. To se opakovalo znovu a znovu; nebylo to pro mě, jako pro jeho ženu, snadné z úzadí sledovat, jak prochází zradou.

Dělil se o sebe se všemi, kteří se chtěli sdílet. Když jsem potkala Davida, věděla jsem, že jeho láska a moudrost byly tak velké, že se o něj musím podělit se zbytkem světa. Nemohla jsem si ho nechat jenom pro sebe. Hodili jsme se k sobě –

zapadli jsme k sobě jako rukavice na ruce. Věděli jsme, že jsme měli závazek podělit se se světem o to, čím byl.

Byl inspirující pro mě i pro ostatní. Tolik lidí mi říkalo: „Tvůj manžel je pro mě taková inspirace a já díky němu chápu duchovní rozměr života.“ Věděl, co jim říct o tom, aby jim bylo lépe. To, co říkal, nebylo vždy sladké a růžové – někdy to byl Zenový výprask! Věděl, kdy to má vytáhnout a kdy ne; věděl, kdy lidé potřebují povzbudit a kdy potřebují štuchanec.

Když jsem s ním byla na jevišti, viděla jsem, jak říkal věci nějakým způsobem a najednou se lidem rozsvítily tváře – pochopili to! Bylo tak naplňující vidět tu odpověď a vědět, že se někomu změnil život. Pro Davida to nikdy nebylo o něm – záleželo mu jenom na poselství a jeho dopad na ostatní. Během našich posledních dialogů, které jsme natáčeli na ranči, říkával: “ Mrzí mě, že nejsem tak působivý řečník jako dřív, ale to poselství tam pořád je.”

Když se to tak vezme, je pořád tady. Pořád nás usměrňuje. Teď, když je pryč, máme nad námi anděla, který nás hlídá.

Byl to úžasný člověk a všichni se o něj mohli podělit. Všichni jsme z něj měli užitek. Dal nám dar, jak můžeš být duchovní a přitom také být obyčejný člověk.

Je naší povinností vrátit to, co jsme se naučili, ať už je to jedné osobě nebo mnohým. To je to, co by od nás Dr. Hawkins chtěl, abychom dělali – sdílet to, co jsme se naučili.

Nedával lidem jenom věci, spíše dával lidem sám sebe. Myslím, že chce, abychom všichni dělali to samé. Abychom se my sami podíleli jakýmkoliv způsobem, jak umíme.

Jak napsal, „... být běžným je výrazem božství; pravda o skutečném Mém Já-Bytí může být objevena v průběhu každodenního života. Žít tak, že vám na věcích záleží a s laskavostí, je vše, co je nutné; zbytek se odhalí, když to bude třeba. Každodenní běžný život a Bůh nejsou odlišné.“ (z knihy Power vs Force, str.390 angl.)

Gloria in Excelsis Deo! – Nejvyšší sláva Bohu!